

Nadine De Sloovere is Oostendser dan menigeen de vroegere televisie first lady zouden durven toegeven

Oostendse, hier komen wij

Vanop haar balkon in de Leopold II-laan lijkt het casino kursaal amper een armlengte verwijderd van het echtpaar Luc Blanckaert (eens tv-regisseur-realisator) en Nadine De Sloovere (19 jaar BRT-omroepster en 11 jaar VTM-nieuwslezer). Ze leerden mekaar kennen op de BRT... alwaar uit een gezellig etentje een huwelijk in 1972 werd beklonken.

Waren vader Leo en moeder Georgette danig tot zang en lied van de operettes aangetrokken, dan leken voor dochter Nadine De Sloovere aparte musicalgeneugten weggelegd. Levensrecht gaf ze het 14-jarige *Bieke* van Maurits Sabbe gestalte en liet zich eveneens in blijspelen van haar beste kant zien. In welsprekendheidsturnoaien van VBO en ABN menig keer laureaat bleek dit voor Nadine de aanzet tot een carrière waar elke jonge dame maar van dromen kan : uit de 600 kandidaten die bij de BRT dongen naar een plaats als omroepster, was zij één van de acht geslaagden. Geprezen als ze was voor haar herkenbare, microfonische heel aparte stem. Een te benijden job die ze 19 jaar invulde en naderhand haar sesamopen-u bleek om — naast Danny Verstraete — de VTM-nieuwslezing op te starten... en dit negen jaar vol te houden !

Nadine De Sloovere die ondertussen al drie jaar in Oostende woont en naar eigen zeggen verdraaid veel van de Koningin der Badsteden houdt, vertaalt de haar toebedeelde 1010 electorale stemmen tijdens de jongste gemeenteraadsverkiezingen naar een eigen positieve ingesteldheid : „Politiek is de gelegenheid krijgen klankpost te zijn van de mensen die voor jou kozen en hen aldus de mogelijkheid geven *hun* stem door jouw mond te laten horen. Een taak waartoe ik bereid en klaar voor ben.”

De ooievaar leverde Nadine De Sloovere op 24 april 1949 als Gents stropke af in de Forrelstraat. Een oud herenhuis wiens heel grote tuin algauw de trefplaats bleek van alle kinderen uit de buurt. Vader Leo, zelfstandig loodgieter, was een door iedereen graag geziene joviale man bij wie de

dagen gevuld waren met lang en hard werken. Veel klanten betekenen veel werk...

Opa Raoul bekend Oostendse apotheker

Moeder Georgette De Geyter ging in de verzorgende functie van haar drie kinderen op. Vader overleed in 1985, terwijl mama zopas begin 2000 het aardse verliet. De Oostendse apotheker Raoul uit de Witte Nonnenstraat was grootvader langs moeders kant. Reden waarom het gezin De Sloovere graag naar 't zèdè-tje toog en er een ruime vriendenkring verwierf.

— **Nadine** : „We waren met

drieën thuis : een oudere zus, ikzelf en een jongere broer. Ik had een heel goede band met mijn papa, die kilometer rondreed om mij van school af te halen. In het begin dat ik bij de BRT werkte en *late dienst* had, kwam hij me ophalen in Brussel toen ik geen trein meer had om terug te keren.”

Als kleuter en tiener was Nadine een haantje-de-voorst die 't liefst op de eerste rij stond en zich zeker niet liet doen. Waar expressie haar lag, liet ze zich dan ook gelden in declamatie, tekening en zang. Nadine zou zelfs negen jaar

lang dictie en toneel volgen in de academie in Gentbrugge, alwaar ze van de Oostendse mevrouw Vanhouthe-Samyn les kreeg. Tijd waarin ze danig door het amateurtoneel werd aangetrokken.

— **Nadine** : „Mijn *lager* deed ik in het Nieuwe Bos, een in Gent als Nouveau Bois heel bekende school. De eerste twee leerjaren waren Franstalig, maar met de nieuwe taalwetten was van toen af het Nederlands verplicht. Zo kwam het dat we de ene dag op de speelplaats Nederlands spraken en de andere dag Frans ta-

terden : *we moesten beide landstalen machtig zijn !* Vandaag ben ik heel tevreden dat het zo verliep, omdat we ons thans op een gemakkelijke manier in beide talen kunnen uitdrukken.”

— **De mooiste taal volgens jou ?**

— **Nadine** : „Het Nederlands, waarin ik trouwens heel vaardig ben. Ik kan me in het Frans nooit op dezelfde subtiele manier uitdrukken als in het Nederlands.”

Jongeren hebben, volgens Nadine, behoefte aan vrienden en vriendinnen om *samen* din-

gen te doen. Een jeugdvereniging is het ideale kader opdat iedere leeftijdsgroep er zich in terug zou vinden. „Bij de VVKM-scouts was ik op mijn zesde bij de kabouters om later op te klimmen tot gids. Word je als jongen patrouilleleider en als meisje grote zus bij de kabouterkes... dan krijgen beider creativiteit pas echt de vrije loop.”

„Jonge mensen moeten samen dingen doen”

— **Is jeugdvereniging een must?**

— **Nadine:** „Jonge mensen hebben groepen en dingen van doen om zich met leeftijdsgenoten op een positieve manier te kunnen uitleven. Kan je ergens betere raad krijgen dan bij vrienden en vriendinnen van dezelfde leeftijd? Je kunnen meten en goedvoelen in een groep waar je je thuisvoelt, vullen meteen heel wat leemtes op.”

— **Wanneer boeiden tekenen en schilderen écht?**

— **Nadine:** „Toen ik nog klein was, ging ik heel graag naar school om te tekenen, te schilderen en voor te dragen. Ik tekende graag kindjes, fietsen, zeilboten en bloemen en gaf het allemaal zo getrouw mogelijk weer. Zeg maar portretteren met potlood en pen. Ik stelde nooit tentoon, omdat ik meer een thuis schilder ben.”

Negentien... en omroepster bij de BRT

Zonder dat ze het wist, schreven vrienden Nadine De Sloovere in voor stemproeven bij de BRT. Godallemachtig, ze kreeg een uitnodiging in de bus om zich voor het lezen van commentaarteksten aan te melden. „Ik ging er naar toe... en slaagde toch wel zeker! Dat geeft aan dat het toedertijd belangrijk was niet alleen op de juiste manier te spreken, maar al evenzeer sluitende woorden en correcte intonatie te gebruiken. Bij de deelnemers scholen geen bekende namen. 't Waren groentjes net als ik.”

— **Proeflezen, zeg eens?**

— **Nadine:** „Terwijl je een papiertje hebt waarop uw tekst staat, ontrolt zich voor uw ogen een film met daaronder een tijdsbalk. Sapristie, niet van aard om er kalm van te worden: je moet naar de film kijken en terzelfdertijd de tijdsbalk in het oog houden... op hetzelfde moment op je tekst aanduidend wanneer je moet beginnen lezen, rekening houdend dat je commentaar af is wanneer muziek alles afsluit.”

— **Vandaag nog altijd even moeilijk?**

— **Nadine:** „Vandaag is de televisie internationaal op de digitale toer, wat inhoudt dat je perfect je tekst kunt lezen die vervolgens gescreend en gescand wordt. Dus heel wat gemakkelijker dan indertijd, toen het direct goed moest zijn. Was het zo niet, dan moest de film zowaar helemaal teruggespoeld worden.”

— **Iets over je debuut?**

— **Nadine:** „Op mijn 19de verving ik Nicky Bovendaarde die bij een ongeval betrokken was geraakt en aldus een tijdje van het scherm wegbleef. De tijd ook van Emmy Cassiman, Sonia Cantré, Aimée De Smet en Monique Delvaux. Vijf jaar later melden zich bij de nieuwe lichte o.m. Luc Appermont, Pol Codde en Rita Boelaert aan. Nog eens vijf jaar later maakten we kennis met Rachel Frédrichs, Teresa Ghijssen en Bruno Schevernels.”

Doodgeschoten Danny Huwé was toffe collega

Toen Nadine De Sloovere na 19 jaar nationale omroep blijkbaar aan iets anders toe was, ging VTM zich juist dan als nieuwe zender opstellen en had men aldaar behoefte aan mensen die al *een gezicht* hadden en wat maturiteit op televisiegebied. „Toen men mij kwam vragen was dit in een tijd dat jonge mensen almaar meer voorrang kregen op de VRT — alle respect hiervoor hoor! — en mijn kansen aan het slinken gingen.”

— **Nadine:** „Ik hakte de knoop door en mocht met Danny Verstraete de VTM-nieuwslezing invullen. Wat

een emotioneel moment die allereerste uitzending. Het journaal brengen bij een *commerciële* zender. Men keek met Argusogen naar wat wij er van zouden bakken. Een hele nieuwe wereld, omdat nieuwsbrengen nog altijd wat anders is dan het omroeperspatroon.”

— **Je maakte nogal wat mee...**

— **Nadine:** „Toen Amerika's 37ste president Richard Nixon de landing van de allereerste mens op de maan kenbaar maakte, kreeg ik zowaar kou van Neil Armstrongs allereerste stap op de andere planeet. We waren bij VTM toen de Golfoorlog uitbrak op 23 februari 1991... en we 's morgens om 2 u. uit bed werden gebeld: alle journalisten moesten stante pede naar de redactie komen, want *van a tot z* moest het exploit van generaal Schwarzkopf in de *moeder der oorlogen* verslagen worden. We hebben toen wel een paar dagen doorgewerkt zonder slapen om reportages te maken, teksten te schrijven, achtergrondinformatie en sprekers te zoeken. Hectischer kon niet.”

— **Bericht waarmee je het zelf heel moeilijk had?**

— **Nadine:** „Toen men de lijkjes van Julie en Melissa vond, was dit een verschrikkelijke waarnee je het zelfs als routineus omroepster heel moeilijk hebt. Of het moment dat je moet meedelen dat collega Danny Huwé (46) op zondag 24 december 1989 in Roemenië door een sluipschutter werd doodgeschoten. Ik kende Danny nog van bij de BRT waar we samen ooit *Ziet U er wat in* presenteerden. Bij VTM werkte ik als nieuwsanker en hij als journalist, toen hij naar Roemenië vertrok en — verslag uitbrengend — op kerstnacht laffelijk werd doodgeschoten...”

Koningin der Badsteden moet vroegere grandeur terug krijgen

Oostendenaors zien lieve appeltartjes !

Beschouw Nadine De Sloovere asjeblijf niet als een stuk importantie dat alleen maar omwille van haar BV-zijn en blonde lokken aantrekkelijk voor de Oostendse politiek werd ingekleurd. Zo was grootvader Raoul — naar moeders kant — ooit apotheker in de Witte Nonnenstraat... waardoor de familie regelmatig naar 't zeetje toog en trouwde ze in 1972 met Luc, zoon van de Oostendse rechter Gerard Blanckaert. „Ik behoor meer tot de Noordzeestad dan Vande Lanotte en Van Hecke samen : mijn twee kinderen zijn hier geboren... dus zette ik twee Oostendenaars op de wereld !”

Bijna dichterlijk mooi bolt Nadine op haar manier de Koningin der Badsteden binnen :

„Als je in Oostende komt, dan ben je aan het einde ! Je hebt de zee en kunt niet meer ver-

der. Opletten moet je, of je tuft het schuimend sop in. Het is hier niet alleen heel tof wonen, er is ook nog zoveel te doen. We willen echt onze steen aanrollen om Oostende de grandeur van vroeger terug te geven.”

— **Zijn Oostendenaars niet aan de brute kant ?**

— **Nadine :** „*M'n appeltartje toch, dà zien zukke lieve mensen !* Ik heb trouwens nog nooit een nare opmerking van een Oostendenaar gekregen. Lieden van 't zeetje zijn hartelijke mensen, als je er tenminste maar eerlijk tegen bent. Kom je van het binnenland dat zit de zeelucht in je neusgaten van zodra je Oostende binnenrijdt. Heel je body tintelt van licht en gezonde zee-atmosfeer !”

— **Je had het over grandeur...**

— **Nadine :** „Heeft men het over de kroon op het werk zetten door de Koningin der Badsteden terug met praal en luister te tooien, dan begrijp ik dat. Als er iets is waar ik met nostalgie op terugkijk dan is het op al die mooie gebouwen — met vooroorlogse kursaal als culturele heerlijkheid ! — die Oostende rijk was. Al mochten we nu ook niet blijven teuten op het jammerlijke, laten we liever ijveren om onze hedendaagse toon even hoog te plaatsen als wat de Ensorgeneraties ons voordeden !”

— **Eet je graag een toengsje en een gernoasje ?**

— **Nadine :** „Dat zijn toch wel de lekkerste dingen op aarde zeker ! Die kleine *melktoengsjes* en die sappere *Os-*

tensche gernoasjes... mmm ! Gewoon 't fijnste van 't fijnste !”

Wanneer we blonde Nadine er op attent maken dat ze verdraaid goed *Ostèns* kan babbelen, heft de zangbedreven sopraan een brabaçonne aan die wel elke Oostendenaar al van in 't *schietschooltje* van buiten kent : „*Leve de torre van Osténde, je kad ém zien al was je blende ! Kloarder dan de moane of ê kletsekop in brand, d'r is gin èèn latèeren die glik uze torre brandt !*”

— **Straks zit je in de Oostendse gemeenteraad...**

— **Nadine :** „In alles zal ik heel zeker stijl houden. Wat me niet zal weerhouden om, eventueel, mensen op hun plaats te zetten, mijn gedacht te zeggen en politieke ding naar voor te brengen...”

Kind baren grootste wonder

Liefde, bron van het leven

„Liefde dat is de bron van je leven”, zegt Nadine. „Als je niets lief hebt dan leef je niet... Je eerste kindje? Mens toch, als je geen vrouw bent en zelf geen kind baart, kun je dat wel moeilijk begrijpen. Het is geboren met je lichaam en je hebt het zelf op de wereld gezet. Zelfs moeders die een peuter adopteren, kunnen niet begrijpen wat het betekent een eerste kindje op de wereld te zetten...”

Nadine De Sloovere bracht ooit haar zoon Stijn (26) in het vroegere Elisabethmoederhuis in de Zwaluwenstraat op de wereld, terwijl ze in het Sint-Jozefziekenhuis beviel van Bart (24). „Dat een mens in staat is een compleet nieuw leventje af te leveren, zal wel het grootste wonder zijn dat men zich kan inbeelden. Het moet verschrikkelijk zijn dat je als vrouw, door welke omstandigheden ook, geen kind kunt baren...”

— **Sedert vorige mei ook grootmoeder!**

— **Nadine:** „Wanneer je een kleinkind in je armen kunt houden, dan is dit een wondertje dat zich herhaalt. Je bekijkt het met de grootste verwondering en bewondering: dat klein, broos wezentje dat groeide uit genen die het van verschillende kanten meekreeg: van schoondochter, van zoon Stijn... en van beider grootouders.”

— **Pietertje Blanckaert...**

— **Nadine:** „Hij is het bestendigen van mijn eigen bestaan. Zolang Pieter leeft, zal ook ik nog een stuk verder leven!”